

ты, и слѣдъ тѣхъ ся остави пакъ цѣлина, тогава такъво ораніе ся казва гребеніе. *Л. Д. 1873 р. 254—255.*

Гребло *с. с.* 1) весло (*син. лопата*): Друго нищо негрѣбваше тогава освѣнъ платно и гребло. *РА. 126.* 2) грабли: За да работишь земицъ-тѣ трѣбувать ти мотыка, трънокопъ, лопата, гребло и пр. *Л. Д. 1873 р. 214.* Съ грѣбло отгрибватъ брашно. *Пк. 82.* Дървената мотыка ми служаше за рало и за гребло. *РС. 68.* Г. е оставилъ грѣблото си и са заловилъ за поезията. *З. 328.* Всякъ квасъ и тѣгаръ! Всяко гребло тягло! *Гн. 168.*

Гребулка *с. ж.* грабли: Конска гребулка може да му служи на отворено-то поле да гребе съ нея, както и да събира сѣно-то на ливада-та си. *Л. Д. 1876 р. 69.*

Гребъ *м. дл.* 1) гребу: Казацитѣ сѣдѣхъ въ каици и гребѣхъ съ лопатитѣ. *Тб. 109.* Имане-то ще са распилѣе отъ предѣ ти и тогава само гребн. *Л. Д. 1876 р. 181.* 2) черпаю: Отъ кацъ-тѣ гребътъ жъсть съ котлы. *Пк. 74. Ср. сл. кривачъ.*

Греда *с. ж.* 1) брусъ, бревно, балка, перевладина: И греди за тавани-те. *Д. 5, 19.* И за греді—милотики кметици (*чюма-та мори*). *іб. 5, 31. (Стоянъ)* си удри пуста тамбура, Стана кадіа да играть, Си фърли бинишъ въ камара, Си фърли шапка на греди. *М. 269.* Си имамъ кука голема! Кога дойдохъ да видамъ, Н' една греда стоеше, И та бѣше потпрена. *іб. 533.* Да сѣ родить 'сѣ берикетъ—Чепнци-те до греди-те, Ячмени-те до стрѣп-те. *іб. 660.* Ази спѣхъ, лѣдо младо, Натъ каштата, натъ гредата—Затъ каштата крѣпа има, Та се качи в'рсъ крѣпата, Отъ крѣпата в'рсъ баѣта та, Отъ баѣтата в'рсъ гредата, Азъ ке влада столъ да стѣпнешъ. *В. 41.* Кака въ кѣщи, крака-та ѝ вѣнка?—Грѣда. *У. 118.* Кривъ старецъ отъ гредѣ никае (*никне?*)?—Ибрикъ. *іб. 119.* Чернитѣ дървени кѣшти, съ простнати греди отъ прозорцитѣ (*со множествомъ протянутыхъ изъ оконъ жердеи*). *Тб. 94.* Малко крушумче, кога са врьли въ водѣ, брьзо тѣне до дѣно-то, а пакъ една голѣма греда не тѣне. *Л. Д. 1870 р. 159.* Еще отъ дѣнера (*на халбно дрьво*) правятъ си каичета, корыта, грѣды за колыбы-ты си. *іб. 1871 р. 110.* Всѣхъ кѣтъ греди на сала ся распрѣстнаха. *РА. 162.* 2) звено, ступень (*ср. сл. грида*): И имъ исправи дѣскѣ съ набиты грѣды (*Опустилъ доску съ набитыми ступенями въ провалъ*). *Р. 81.*

Гредѣ *м. дл.* иду: Ява идеть отъ бана-та Измѣна, истрѣна—Раде грентъ отъ меана Наядено, напѣсно, Си явнало бърза коня. *М. 426.*